PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 62 (5496)

Duminică 14 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

In campionatele europene de bob (2 persoane)

Dispută acerbă pentru întîietate

SAINT MORITZ, 13 (prin telefon). — Sîmbătă dimineața au început campionatele europene de bob rezervate echipajelor de 2 persoane. Din cauza frigului foarte puternic, care a făcut ca primii participanți din manșa I să fie dezavantajați (patinele se lipeau pur și simplu de gheață), o parte din favoriți ocupă locuri neașteptat de slabe după disputarea a două manșe. Printre aceștia, alături de prestigioasele echipaje italiene și echipajul Anglia I, se află și reprezentanții noștri Panțuru — Neagoe, care au luptat din răsputeri în manșa a doua și vor încerca și duminică, în ultimele două manșe, să-și amelioreze situația în clasament.

Iată rezultatele tehnice: 1. R. F. a Germaniei II (Zimmerer — Utzschneider) 2:48,85 (1:26,69+1:22,16); 2. Anglia III 2:49,02; 3. Anglia II 2:49,34; 4. Elveția II 2:49,46; 5. Elveția I 2:49,66; 6. Anglia I (Nash — Dixon) 2:49,68; 7. ROMÂNIA II (Nedelcu—Maftei) 2:29,70 (1:25,58+1:24,12); 8. Italia I 2:49,71; 9. Elveția III 2:50,47; 10. Austria II 2:50,91; 11. Suedia I 2:51,80; 12. ROMÂNIA I (Panțuru — Neagoe) 2:52,08 (1:29,85+1:22,23 după cum se vede, numărul de start 4, din manșa I, a făcut ca realizarea celui de al treilea timp al pîrtiei în manșa a II-a să fie prea puțin...); ...19. ROMÂNIA III (Stoica — Hristovici) 2:56,70.

Cele 29 de echipaje își continuă disputa duminică dimineața, cu manșele a III-a și a IV-a.

Trimisul nostru special, ADRIAN VASILIU, transmite:

Prima manșă a finalei C.C.E. la polo a revenit lui Mladost Zagreb: 4–2 cu Dinamo București

Tribunele piscinei Mladost din capitala Croației au fost arhipline sîmbătă seara, la desfășurarea primului meci din finala C.C.E. pe care și-o dispută echipele Mladost Zagreb și Dinamo București. Jucînd prudent în atac și foarte agresiv în apărare, gazdele au obținut victoria cu 4-2 (1-1, 1-0, 1-0, 1-1), transformînd toate cele patru lovituri de la 4 metri de care au beneficiat. Bucureștenii, mai activi în ultimele două reprize, au făcut, în general, o partidă bună. De menționat că Novac a ratat o lovitură de la 4 m. Au înscris în ordine: Poliak (M), Zahan (D), Poliak (M), Trumbici (M), Zahan (D), Poliak (M). A arbitrat Brandy (Ungaria)

Partida retur va avea loc la 20 ianuarie în București.

CLUBUL ȘI SUPORTERII SĂI

Printre marile probleme ale fotbalului și nu cea din urmă, este aceea a raporturilor dintre cluburi și suporterii lor. Privite, bineînțeles, nu numai din punct de vedere afectiv, dar și (sau poate mai ales) financiar. De fapt, în împrejurările actuale, aceste două aspecte nu mai pot fi considerate altfel decît ca interdependente. În condițiile în care fotbalul necesită sume considerabile, care nu pot fi acoperite doar din încasările de la meciuri (oricît de reușite ar fi rețetele) clubu-rile de pretutindeni sînt preocupate de sporirea și pe alte căi a veniturilor lor. În bună măsură, suporterii sînt aceia de la care provin nu numai încurajările din tribune, ci și sprijinul material necesar. De contribuția acestora nu sînt în situația de a se dispensa nici chiar cluburile foarte puternice din Occident, pe care le finanțează anumiți industriași sau bancheri, din pasiune sau din interese propagandistice și chiar economice adeseori.

Cotizația lunară (fixă sau variabilă), precum și donația reprezintă principalele mijloace (și cele mai obișnuite) prin care suporterii unui club vin în ajutorul acestuia pentru a-i echilibra bugetul, devenind astfel susținătorii săi. Dar mai sînt, firește, și alte căi. Foarte frecventă a devenit, astfel, difuzarea, contra cost, a fotografiilor unor jucători (sau a unui grup, a unei echipe), a insignelor și fanioanelor cu emblemele cluburilor. În Italia, de pildă, oricine poate intra în posesia fotografiei în culori a renumitei echipe Internazionale, ca și a altor formații, căci ele se găsesc de vînzare, alături de cărțile poștale ilustrate, la orice chioșc de ziare, din toate marile orașe, în gări, la aeroporturi etc. Ingeniozitatea a dus și la confecționarea și lansarea cu succes pe piață a unor butoni de cămașă, a brelocurilor, precum și a cravatelor cu însemnele sau culorile cluburilor internaționale, Milan, Juventus. Asemenea inițiative sînt obișnuite și în Anglia, R.F. a Germaniei, Franța și în multe alte țări.

La noi, problema raportului club — suporteri (îndeosebi sub aspectele menționate mai sus) a fost în bună măsură ignorată și nici acum nu este tratată cu considerația necesară, deși există perspectiva unei treceri treptate la autofinanțare în fotbal. Cu cîteva excepții, conducerile cluburilor n-au dovedit preocupări stabilite în această privință atîta vreme cît s-au știut și se mai știu încă beneficiarele unor subvenții.

În pofida tuturor recomandărilor făcute, cluburile noastre continuă să privească cu superficialitate acțiunea de atragere a membrilor susținători. Chiar și clubul bucureștean Rapid, despre care s-a spus, și nu fără temei, că se bucură de o mare popularitate, nu beneficiază decît de o foarte modestă contribuție financiară a suporterilor săi. Numai aproximativ 3 000 dintre ei își onorează, cu oarecare regularitate, cotizația (oarecum simbolică în ceea ce privește cuantumul) pe care ei singuri au fixat-o și în schimbul căreia li se acordă unele avantaje (acces liber la bazele clubului, la antrenamentele sportivilor, chiar și la unele meciuri amicale).

Dar dacă, sub această formă, este mai delicată obținerea de la suporteri a unui sprijin financiar substantial, este de neînțeles de ce cluburile manifestă o totală inerție în direcția folosirii celorlalte surse de venituri, cu o reușită sigură și cu un ecou mult mai larg în masa spectatorilor. Este oare atît de dificilă lansarea unor fotografii ale jucătorilor din divizia A, însoțite eventual de autografe? Pare atît de grea operațiunea de confecționare și distribuire, contra cost, a insignelor și fanioanelor unor cluburi?

În anii trecuți, Pronosportul ne-a făcut surpriza unor inițiative care s-au bucurat de succes. Dar acum, nimeni nu mai întreprinde nimic, deși cluburile ar avea, primele de cîștigat de pe urma unor asemenea acțiuni, care sînt așteptate cu interes de publicul sportiv, așa cum o dovedesc numeroasele cereri exprimate în ultima vreme pe adresa redacției noastre. Pe bună dreptate, cititorul Vasile Bologan din satul Cheșa, raionul Salonta, se arată nedumerit de faptul că i-a fost mai simplu să procure (la cerere) o ilustrată reprezentînd echipa italiană Juventus, decît să obțină de la clubul Rapid fotografia formației campioane. Trist, dar adevărat. Pînă cînd se vor mai complace, însă, cluburile noastre în această situație?

C. FIRANESCU

Încotro se îndreaptă schiul alpin?

În contextul actualelor probleme ale schiului alpin, cursele de la Val d'Isere („Criteriul primei zăpezi") au depășit stadiul unor simple întreceri de început de sezon, devenind un vast cîmp de confruntare preolimpică. Au fost prezente aproape 20 de națiuni, peste 100 schiori apărînd pe rampa ghețarului Pisailles de 3 250 m altitudine. Această luare de contact, desfășurată pe mai multe planuri, a însemnat în primul rînd o laborioasă activitate de cercetare, observare și experimentare. Din ce în ce mai mult schiul se îndreaptă spre știință. În acest domeniu, ingineri, chimiști, medici, antrenori colaborează în mod curent, avînd un scop comun — progresul. În materie de fabricare a materialelor de cursă, stadiul artizanal este larg depășit. Rigla de calcul s-a dovedit mai tare decît „secretele" meseriei, experiența manuală transmisă din tată în fiu. Verificarea științifică a anumitor concepții tehnice, de asemenea, a modificat „pozițiile", formele echipamentului, materialelor, despre care eram convinși că se apropiau de perfecțiune. Pe plan uman, observațiile făcute de medici și antrenori asupra comportamentului schiorilor au contribuit la perturbarea, o dată în plus, a tradițiilor relative asupra concepției antrenamentului, a îngrijirii, alimentației, pregătirii morale.

O organizare tehnico-logistică pusă la punct în cele mai mici amănunte stă la baza pregătirii în care omul, pîrtia și materialul folosit sînt considerate în legătura lor foarte intimă. De la jocuri la jocuri se constată cu regularitate un recul al empirismului, în beneficiul raționalismului. Totuși, drumul parcurs în acest domeniu între anii 1964—68 apare infinit mai mare decît în cursul olimpiadelor precedente.

Fără a intra în amănunt, vom discuta pe marginea a trei aspecte: tehnic, material și uman, trăgînd concluziile care se impun pentru schiul nostru.

Pe plan tehnic, epoca „schijetului" are la bază principii sănătoase. Problemele aerodinamismului au făcut obiectul unor studii serioase în laboratoarele specializate de la Meudon. Faimosul „ou" cu care Jean Vuarnet cîștiga la Squaw-Valley a fost supus unor ample verificări, rezistînd excelent. O singură ajustare i s-a adus: o altă haină adaptată noilor cerințe: un combinezon dintr-un material special. Adoptarea, însă, a altor poziții (uneori dictată de necesitatea relaxării, păstrarea echilibrului etc.) a dus la concluzii nebănuite. Este suficient a redresa trunchiul numai pentru cîteva secunde pentru ca viteza să scadă cu 20 km oră (dacă schiorul se află în pantă) și cu 40 km oră (dacă se află pe plat). O dată elucidată această problemă, nu a mai rămas competitorilor decît preocuparea continuă — uneori cu mari eforturi de voință — de a menține o poziție aerodinamică pe tot parcursul cursei și aceasta nu numai în coborîre, ci și în slalom uriaș sau special.

O mare atenție este acordată înzestrării concurenților cu un bagaj variat motric și tehnic. În treacăt fie spus, folosirea plugului (mult controversata problemă la noi) nu constituie o rușine, decît pentru cei care nu știu a-l folosi, atunci cînd se impune, pentru a nu mai aminti de alte elemente. Nimic nu trebuie să le fie străin din ce ar putea contribui la perfecționarea tehnicii.

prof. Ion MATEI

(Continuare în pag. a 3-a)

Drumeție prin alba împărăție a munților

Foto: A. Rozenthal

AZI LA UPSALA

ROMÂNIA—SUEDIA,

în preliminariile campionatului mondial feminin de handbal

Astăzi, selecționata noastră feminină de handbal debutează în cea de-a IV-a ediție a campionatului mondial. Debutul handbalistelor noastre va avea loc în localitatea Upsala, unde ele vor înfrunta, în primul din cele două jocuri de calificare, reprezentativa Suediei.

În vederea acestui meci, important prin faptul că disputa cu handbalistele suedeze este eliminatorie, jucătoarele noastre s-au pregătit cu seriozitate, participînd la o serie de verificări internaționale, atît în țară, cît și peste hotare, încheiate cu rezultate mulțumitoare. Edificator în acest sens este faptul că în anul 1967 echipa noastră feminină a disputat 7 jocuri întîlniri din care a cîștigat 4 și a pierdut 3. În partidele dintre selecționatele feminine ale României și Suediei avantajul este, pînă în prezent, de partea nordicelor, deoarece aceste două echipe s-au întîlnit numai o singură dată, cînd victoria a revenit reprezentativei suedeze: 2—1 (0—1). Meciul a avut loc în cadrul seriilor preliminare ale campionatului mondial din 1957, disputat în Iugoslavia.

Echipa română a părăsit Capitala joi și a ajuns la Upsala în cursul aceleiași zile, unde a și făcut mai multe antrenamente. Lotul de jucătoare pe care antrenorii **Fr. Spier** și **D. Popescu-Colibași** îl vor folosi azi este următorul: **Irina Naghi** și **Lucreția Anca** (portari), **Elena Hedeșiu, Ana Starck, Rodica Vidu, Edeltraut Franz, Magdalena Mikloș, Ana Nemetz, Aneta Sramco, Petruța Băicoianu, Felicia Bîtlan, Tereza Secheli.**

Două mari figuri ale sportului mondial

FAUSTO COPPI — neîntrecutul as al pedalei

LUCIAN POPESCU — fost triplu campion european profesionist la box

Începînd de MARȚI 16 IAN., în coloanele ziarului

sportul

viața fascinantă a acestor campioni

● ***Urmăriți noile noastre seriale***

CITIȚI

ÎN PAG. a 3—a:

Sistemul competițional din 1968/1969 la fotbal

ÎN PAG. a 4—a:

Raliul Monte-Carlo

Jean-Claude Killy (stînga), stea de primă mărime pe firmamentul schiului alpin și reprezentant de prestigiu al sportului francez, își pregătește aparatura electronică... tranzistorizată, asistat de antrenorul René Sulpice

VREMEA REA A STÎNJENIT ÎNTRECERILE DE SCHI DIN POIANA BRAȘOV

POIANA BRAȘOV, 13 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Am așteptat, cu multă nerăbdare, deschiderea „de fapt" a sezonului de schi, nu cea oficială, festivă, care, de altfel, a avut loc săptămîna trecută la Predeal. Din păcate, însă, deși organizatorii celor două concursuri disputate sîmbătă dimineața și-au dat toată osteneala, condițiile atmosferice nu au contribuit la reușită.

Fondiștii, de exemplu, au avut de înfruntat o ninsoare insistentă, supărătoare și datorită gerului care a persistat de-a lungul celor două ore de întrecere din cadrul „Cupei A.S.A. Brașov". În ce privește rezultatele, în absența „olimpicilor" (Petre Dinu, Gheorghe Cincu, Nicolae Sfetea și Gheorghe Bădescu), plecați în Iugoslavia, victoria la seniori i-a revenit lui Stelian Drăguș, înregistrat cu mai mult de un minut avans față de un alt „veteran", Nicolae Țeposu. Un sincer „bravo!" vechilor concurenți, dar unde-i ambiția tinerilor? Trebuie, neapărat, ca cei vechi să îmbătrînească... de tot, pentru a fi învinși de tineri? Este adevărat, există tinerețe fără bătrînețe, dar vedem că există și tinerețe fără... tinerețe.

În clasamentul final pe echipe, trofeul le-a revenit fondiștilor de la clubul organizator, datorită faptului că au prezentat o echipă completă, în timp ce rivalii lor principali, sînăienii, au fost distanțați la numai două puncte pentru că au avut o fată în minus. Esențial ni se pare însă faptul că schiorii fondiști din Sinaia au revenit, după o pauză îndelungată, în lupta pentru locurile fruntașe.

În „Cupa Postăvarul", rezervată probelor alpine, condițiile atmosferice, total defavorabile, i-au obligat pe organizatori să înlocuiască proba de slalom special cu una de slalom uriaș, pe pîrtia Sulinar. Temperatura de —24°, negura, ninsoarea, în general tot ce poate fi mai neplăcut.

D. STĂNCULESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

UNDE MERGEM?

Campionate republicane:

BASCHET — sala Floreasca, de la ora 9: Olimpia — Arhitectura (B — feminin); 10.15: Școlarul — Pedagogic Constanța (B — feminin); 11.30: Școala sportivă 1 București — Universitatea București (B — feminin)

VOLEI — sala Giulești de la ora 10: Rapid — C.S.M. Sibiu (meci din divizia A — feminin).

Alte competiții:

SCRIMĂ — sala Facultății de drept, de la ora 9: Campionatul Capitalei — juniori mici (sabie).

HANDBAL — sala Floreasca, „Cupa F.R.H.", de la ora 14.30: Universitatea — Voința (f); 15.40: Confecția — Rapid (f); 16.50: I.C.F. — A.S.E. (f); 18: Steaua — Rapid (m); 19.10: Rafinăria Teleajen — Politehnica București (m); 20.15: Dinamo — Voința (m); 21.20: Universitatea — Institutul de construcții București (m).

ÎNFRUNTÎND VISCOLUL?

Sînt cîțiva ani de cînd Dinu Cristea și-a agățat în cui pantofii de concurs, fără ca acesta să însemne gestul de renunțare la activitatea atletică. Sînt iată cîțiva ani de cînd Dinu Cristea a devenit — ceea ce se așteaptă și de la alți foști atleți — un sprijin de nădejde al tinerilor concurenți. Așadar, au trecut cîțiva ani de cînd acest neobosit om s-a dedicat cu trup și suflet muncii de antrenor. A luat-o, cum se spune, de la zero. A colindat fără răgaz diferite fabrici și uzine, a trecut prin școlile profesionale ale acestora, a stat de vorbă cu profesori de educație fizică și a căutat! A găsit ba pe unul, ba pe altul, tineri cărora le e dragă alergarea. Cu experiența atîtor decenii de activitate pe stadion a „cernut" cu grijă și a ales. Din cei mulți de la început a rămas doar cu cîțiva, o mînă de atleți, cei mai buni, despre care nea Dinu e gata să „bage mîna în foc" că vor ajunge sportivi mari.

Din grupa lui Dinu, de la Metalul, fac parte între alții și tinerii Ion Dima și Constantin Pascale.

Vineri după-amiază pe un viscol puternic — o vreme, cum spune Dinu, în care nu te lasă inima să lași afară nici măcar un cîine! — cîțiva atleți, bine înfofoliți, alergau de zor pe aleea din jurul stadionului „23 August", lăsînd urme adînci prin zăpadă. Un tur, două, trei... sprinturi scurte sau mai lungi... mișcări de gimnastică în alergare... încă un tur.

Sub căciulițele de lînă, ninse, descoperim figurile cunoscute ale lui Dima și Pascale. Aburi calzi țîșnesc din nările umede de zăpada topită și transpirația șiroiește pe fețele roșii.

— Gata, băieți, acum la baie, la masaj, le spune Dinu Cristea, apărut de nu știm unde într-o postură de veritabil Moș Gerilă. Am avut azi un antrenament tare, dar băieții s-au mișcat ușor chiar și prin nămeții ăștia.

— Spune nea Dinule, nu crezi că lucrezi cu ei prea tare?

— Tare? De ce vi se pare tare? Au mai rămas doar trei luni pînă la Crosul Balcanic de la Istanbul și doresc ca Dima să-l cîștige. Una la mînă; doi, dacă după un asemenea antrenament pulsul băieților arată doar 120 de bătăi pe minut înseamnă că s-a lucrat atît de tare? În legătură cu această chestiune vă rog să aveți în vedere și faptul că ținem o strînsă legătură cu medicul și în funcție de constatările lui ne des-

Romeo VILARA

(Continuare în pag. a 3-a)